

Лънивата невъстата

(Народна приказка)

Въ одно село расла хубава мома Богданка. Тя била едничка на баща и майка, та била галена. Майка ѝ шътала изъ къщи, чистѣла, готвѣла, а Богданка само се китѣла. Порасла Богданка, станала хубава мома, но нищо не знаела да работи.

Почнали да идватъ оттукъ-оттамъ да я искатъ за снаха. Майка ѝ на всички казвала:

— Наша Богданка не е научена да работи . . .
Тя е галена.

Отивали си всички безъ да се върнатъ втори пътъ.

Дошълъ отъ друго село еднаждъ единъ старецъ. Той казаль:

— Чухъ, че имате хубава мома. Дойдохъ да я зема за снаха.

Майката казала пакъ сѫщото:

— Наша Богданка е галена. Тя нищо не знае да работи . . .

— Нека, — рекълъ старецътъ, — у насъ никой никого не кара на работа. Който иска да работи — работи, който не иска, — така си седи.

Слѣдъ седмица-двѣ направили хубава сватба.

Старецътъ ималъ трима синове и още двѣ постари снахи.

На другия денъ, слѣдъ сватбата, всички се заловили за работа. Невѣстата седѣла прѣмѣнена и не похващала работа. Никой нищо ѝ не казаль.